

Sygn. akt IX U 782/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kubasińska-Malcher
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. Z. (M. Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 07 marca 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 25 lutego 2014r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 782/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.03.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu M. Z. (Z.) prawa

do emerytury na podstawie art.114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podnosząc

w uzasadnieniu, iż przedłożone przez ubezpieczonego do wniosku o świadczenie dodatkowe dokumenty nie mają wpływu na zmianę decyzji z dnia 23.11.2012r.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej uchylenia i przyznania prawa do świadczenia po uprzednim zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierownika działu BHP, kiedy to faktycznie wykonywał pracę generalnie taką samą

co w okresie wcześniejszym - na stanowisku inspektora BHP. Powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02.10.2013r. w sprawie o sygn. akt II UK 69/13 ubezpieczony dodał,

iż fakt powierzenia mu czynności administracyjnych nie może dyskwalifikować go jako pracownika wykonującego prace w warunkach szczególnych, czynności tych bowiem nie można traktować odrębnie, gdy warunkiem zakwalifikowania dozoru i kontroli jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jest, aby na oddziałach i wydziałach, na których jest ona wykonywana, jako podstawowe były świadczone prace w warunkach szczególnych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, iż brak jest podstaw do zaliczenia do pracy warunkach szczególnych wnioskowanego przez ubezpieczonego okresu zatrudnienia, gdyż

z przedłożonej dokumentacji nie wynika, iż wykonywał on prace dozoru inżyniersko – technicznego na oddziałach i wydziałach – stale i w bezpośrednio przy stanowiskach wymienionych w Wykazie.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. Z. urodził się w dniu (...)

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 17.09.2012r. organ rentowy decyzją

z dnia 23.11.2012r. odmówił prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach... w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach..., gdyż ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy

w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie

4 lata i 4 dni, w tym m.in. okres pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku inspektora BHP od dnia 08.04.1977r. do dnia 31.12.1980r. oraz nie rozwiązał stosunku pracy.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierownika działu BHP od dnia 01.01.1981r. do dnia 15.04.1996r., z przyczyn wskazanych w odpowiedzi na odwołanie.

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 25 lat, 6 miesięcy i 13 dni.

Od decyzji tej ubezpieczony nie wniósł odwołania doprowadzając tym samym do jej uprawomocnienia się.

W dniu 25.02.2014r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w decyzji zaskarżonej

z dnia 07.03.2014r., omówionej na wstępie.

Ubezpieczony od dnia 01.10.1973r. do dnia 15.04.1996r. był zatrudniony

w Przedsiębiorstwie (...) w R. kolejno

na stanowiskach: od dnia 01.10.1973r. do dnia 20.02.1974r. elektromontera zakładowego,

od dnia 21.02.1974r. do dnia 07.04.1977r. referenta, starszego referenta, samodzielnego referenta ds. normowo – płacowych, od dnia 08.04.1977r. do dnia 31.12.1980r. inspektora BHP i od dnia 01.01.1981r. do dnia 15.04.1996r. kierownika działu BHP - nadzór nad pracami elekromontażowymi na dole i powierzchni kopalń (świadectwo pracy z dnia 15.04.1996r., k.10 akt ZUS dotyczących kapitału początkowego).

Przedsiębiorstwo to zajmowało się wykonywaniem elektryfikacji generalnie na terenie kopalń, a także sygnalizacji w szybach. Zatrudniało około 1200 pracowników, którzy podzieleni na brygady, prace w zakresie podanym wcześniej, świadczyli na terenie kilkudziesięciu kopalń (...). Prace te wykonywali głównie pod ziemią kopalń, a częściowo także na powierzchni. Wszystkie te prace zaliczane były do prac w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w dniu 22.09.1981r. uzyskał zatwierdzenie w charakterze dozoru niższego, a następnie w 1986r. w charakterze dozoru wyższego w specjalności elektromontażowej w podziemnych zakładach górniczych.

W okresie spornego zatrudnienia na stanowisku kierownika działu BHP ubezpieczony faktycznie codziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się nadzorowaniem

i kontrolowaniem stanowisk pracy pracowników zatrudnionych w Przedsiębiorstwie pod kątem przestrzegania przepisów BHP. Prace te wykonywał bezpośrednio na wydziałach

i oddziałach gdzie ww. pracownicy świadczyli swoją pracę, w tym celu zjeżdżał także pod ziemię. Z czynności tych sporządzał na bieżąco i na miejscu przeprowadzanej kontroli, protokoły kontrolne, różnego rodzaju zalecenia, polecenia dla pracowników i ich przełożonych. Przeprowadzał także instruktaże stanowiskowe, również w miejscach pracy szkolonych pracowników, sporządzał sprawozdania m.in. ze stanu wypadkowości

(przeciętnie raz na kwartał), sporadycznie brał udział w naradach z Dyрекcją.

Rzeczywiście ubezpieczony w tym czasie wykonywał zasadniczo taką samą pracę,

co w okresie wcześniejszym na stanowisku inspektora BHP, którą to pracę organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych (ze znajdującego się w aktach osobowych ubezpieczonego zakresu czynności na stanowisku inspektora BHP wynika, iż ubezpieczony był zobowiązany wykonać co najmniej 14 kontroli stanowisk pracy).

Wykonując taką pracę ubezpieczony był narażony na szkodliwe czynniki takie jak hałas, zapylenie.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie F. S. oraz F. M., który od 1983r. zajmował stanowisko inspektora BHP w D. BHP kierowanym przez ubezpieczonego, był jego jedynym podległym pracownikiem.

W aktach organu rentowego znajduje się świadectwo wykonywania prac w warunkach szczególnych sporządzone w dniu 24.03.2003r. przez Przedsiębiorstwo (...) w upadłości, w którym zawarto adnotację, iż ubezpieczony w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę osoby dozoru w inżynierjno – technicznego na oddziałach i wydziałach stale

i bezpośrednio przy stanowiskach, na których byli zatrudnieni pracownicy wykonujący prace wymienione w wykazie na stanowiskach: inspektora BHP od dnia 08.04.1977r. do dnia 31.12.1980r. oraz kierownika działu BHP od dnia 01.01.1981r. do dnia 15.04.1996r., wymienionych w Wykazie A, Dziale XIV, poz.24 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik

nr 1 do Zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r.

w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego,

akt osobowych dotyczących spornego okresu jego pracy, zeznań świadków F. S. oraz F. M. oraz zeznań ubezpieczonego – protokół elektroniczny

z rozprawy z dnia 20.05.2014r. min.00:08:02 – 01:04:07.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu organ rentowy bezzasadnie decyzją zaskarżoną z dnia 07.03.2014r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w trybie art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2013r., poz.1440). Uszło uwadze tego organu, iż od czasu wydania decyzji z dnia 23.11.2012r. doszło do zmiany stanu prawnego dotyczącego przesłanek prawa do dochodzonego przez ubezpieczonego świadczenia w postaci emerytury wcześniejszej, a mianowicie od dnia 01.01.2013r. nie obowiązuje już wymóg „ rozwiązania stosunku pracy ” – brak spełnienia tej przesłanki stanowił jedną z podstaw wydania decyzji odmownej z dnia 23.11.2012r. Zatem, rozpoznając kolejny wniosek ubezpieczonego z dnia 25.02.2014r. organ rentowy winien był ponownie ocenić uprawnienia ubezpieczonego do wnioskowanego świadczenia na podstawie obowiązujących w tym czasie przepisów.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy

z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach.. , to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada

15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresie spornego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R. od dnia 01.01.1981r. do dnia 15.04.1996r.

na stanowisku kierownika działu BHP faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w Wykazie A, Dziale XIV, poz.24, to jest pracę polegającą na sprawowaniu dozoru inżynieryjno – technicznego

na oddziałach i wydziałach, na których jako podstawowe wykonywane są prace w warunkach szczególnych.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, aktach osobowych, zeznaniach świadków F. S. oraz F. M., którzy byli współpracownikami ubezpieczonego w okresie spornym i są bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego wówczas pracy oraz zeznaniach ubezpieczonego. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, przekonywujące, zasadniczo ze sobą zgodne, korespondujące z treścią zgromadzonej

w sprawie dokumentacji, nie były też one kwestionowane przez organ rentowy.

Z zeznań tych wynika jednoznacznie, że ubezpieczony osobiście wykonywał czynności polegające na kontroli stanowisk pracy bezpośrednio na oddziałach i wydziałach, na których wykonywane były jako podstawowe prace w warunkach szczególnych. Prace te ubezpieczony niewątpliwie wykonywał generalnie stale i pełnym wymiarze czasu pracy

w sytuacji, gdy Przedsiębiorstwo zatrudniało bardzo dużo pracowników, bo około 1200, którzy pracowali głównie w kopalniach, zwłaszcza pod ziemią. Te czynności kontrolne zajmowały ubezpieczonemu zdecydowaną większość czasu pracy, natomiast czynności administracyjne były integralną częścią sprawowanej kontroli, były z nią ściśle

i nierozzerwanie związane, nie wymagały specjalnego miejsca i czasu, bo właściwie wykonywane były na bieżąco, na wydziałach, gdzie dokonywana była kontrola.

Wskazać jednocześnie należy, iż w sytuacji pracy w dozorze inżynieryjno – technicznym, fakt wykonywania prac o charakterze administracyjno – biurowym, nawet

w czasie 8 – godzinnej dniówki, nie przeszkadza przyjęciu, iż ubezpieczony wykonywał

pracę w warunkach szczególnych. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zaprezentowanym w wyroku z dnia 02.10.2013r. w sprawie o sygn. akt II UK 69/13, które

to stanowisko tut. Sąd w pełni podziela, nadzór i kontrola międzyoperacyjna może obejmować różne rodzaje prac, istotnym jest jednak, aby podstawowe były prace wymienione w wykazie, wykonywane w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki. Z czynności polegających na sprawowaniu dozoru nie można wyłączyć czynności administracyjno – biurowych i traktować ich odrębnie. Warunkiem zakwalifikowania dozoru

i kontroli jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jest to, aby na oddziałach

i wydziałach, na których czynności te są wykonywane, jako podstawowe były wykonywane prace wymienione w wykazie (podobnie Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 03.11.2009r., sygn. akt II UK 243/08, z dnia 24.09.2009r. sygn. akt II UK 31/09).

Wreszcie, za przyjęciem jak na wstępie przemawia również fakt, iż ubezpieczony

w okresie spornym na stanowisku kierownika działu BHP faktycznie wykonywał zasadniczo taką samą pracę, co w okresie wcześniejszym, na stanowisku inspektora BHP, którą to pracę organ rentowy zaliczył do pracy w warunkach szczególnych.

Przy zaliczeniu spornego okresu zatrudnienia podanego na wstępie rozważań do pracy

w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, ubezpieczony posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany do przyznania emerytury 15 - letni staż takiej pracy.

W takiej sytuacji, gdy bezspornym jest, że ubezpieczony w dniu 13.10.2012r. ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do dochodzonego świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) i stąd przyznał to świadczenie od dnia 25.02.2014r., to jest

od daty zgłoszenia wniosku o świadczenie w sytuacji, gdy z tym dniem ubezpieczony spełnił wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury.

W konsekwencji takiego stanowiska, kierując się powołanymi powyżej uregulowaniami prawnymi Sąd z mocy art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

.

Sędzia